

COR OBERT

Vivim entre l'estrèpit del metro, entre el colpejar de colzes, entre el crit dels cotxes. Vivim, per dir alguna cosa, de manera ràpida, fugaç, efímera. Som en un món que consumeix: consumeix productes i cossos i vides i segons. Les coses belles, doncs, les visions sublims i precioses, les veiem passar de la mateixa manera que les mediocres i buides, i les confonem; essent mancats del que realment hauria de ser la vida. Qui no s'atura, mai no serà capaç de trobar el tresor immens que rau en els ulls que el miren, de ben a prop; no sabrà valorar tot el que és un bes, una tendra abraçada, un dolç "t'estimo". No sabrem, si no ens rebel·lem contra la tirania del pragmatisme velo que el món demanda en benefici del diner, què s'amaga rere aquell majestuós quadre, rere aquell núvol que, furtiu, cavalca el cel. Un temps de silenci ens urgeix, un temps calm per aprendre a valorar el que ens envolta, a estimar verament.

RESPIRA